

A/s Thorshavns Dampvaskeri

har udvidet sin Virksomhed til ogsaa at omfatte

Damp-Fjerrensning.

Vi modtager alle Slags Fjer til Rensning.

Vi modtager Dyner og Hovedpuder, renser Fjerene og Vaarene.

Vi omforandrer alm. Dyner til Kanaldyner.
Telefon 163. Telefon 163.

A.S. BALSLEV & CO.

Telefoner Nr. 20 og 237. Trælafdeling Nr. 194.

THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Tømmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister -
Krydsfiner - Kakkellovne - Komfurer - Galv. Bølgejern-
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldlim -
Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monierjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,

ið er

tykkara blað!

Det bekendtgøres herved,

at under tegnede Banker fra og med Onsdag 15. April 1936 har ændret Kontortiden saaledes, at Ekspeditionerne er aabne følgende Tider:

Hverdage 11—3, Lørdag dog kun 11—2.

Thorshavn, 11. April 1936.

Aktieselskabet

Partiafelagid

Føroya Banki Sjóvinnubankin

Keypið frá teimum sum lýsa í Socialinum!

Málaraförrettning.

Papp, tapet, møbelpolitur, alt málaraförretning viðvíkjandi! Best, billigast. — Ordrar frá bygðum ekspederast umgængandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Máling

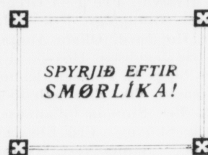
Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Frit Valg 49 Øre.

Spíð endelig ikke Tiden, men benyt Dem af Chancen straks, og vent endelig ikke til det er for sent, thi alle hesea Varer er nedsat fra alt frit Valg 95 Øre og helt ned til alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet gælder idag og følgende Dage saalænge Lager haves fra Hesea Afdelingen hos M. SKÆLING Tórshavn

SPYRJØ EFTIR
SMØRLIKA!

Sól

Fyrsta flokks

Lakkfernis

til gólv og annað tré

Tørnar ólæra skjótt. Ljóst og hálvgott. Ólæra gott til at blanda út í máling. — Lagast til tað føroyska veðurlagið.

Fæst hjá teim flestu keypponnum.

Teknisk kemisk Fabrikk

OKKARA

Førðist við Tjaldrinum.

Føroyskt toy og tógv

fæst framvegis.

Telefon 46.

Berghild Evensen.

Telefon 46.

Haldið „Føroya Social-Demokrat“!

Alle Husmødre køber

kun den fær-
ske Margarine

som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Annoncerende!!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gæst gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“

til al Avertering i Fremtiden.

Udgiver: Javnaðarmannafelag.

Blashtjórar: P. M. Dam, Tveroyri, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

4) Heðin Brú: Smásögur.

Krossvatn.

Krossvatn er einki rættligt vatn, tað er ein hylur í einum mórudiki, ikki er annað. Ein áin rennur í og onnur úr. — Men Krossvatn verður tað rópt, og søgan sigur, at í eldri tíð var tað eitt vatn; men so veittu teir tað av. Áin, ið rennur frá, er eisini ein djúp græv, og jøvn, so tað er líkt til, at har hevur mannahond verið. — Ja, og so er vatnið runnið burtur; men tað er mest sum tann neyðars hylurin, ið eftir er vordin, hevur savnað alt lívið í tí gamla vatninum í seg. Og hví skal hann so ikki hava tað gamla navnið? Tú skal ikki læsa uppá háð, tú kemur framvið, og siga: »Hatta eita vatn, eitt glups!« Nei, lat hann hava navnið, hann ber tað við lít.

»Hvat liv er har?»

»Spyr ikki, hygg, tað er fyrri hvønn mann. Nú er nýggjár, legg einki í tað, har bragdar kortini.»

Tað eru ikki nógv nýggjári, síðani eg var her norðuri. Hann hevði ligið lágt við áarferi dagin fyrri, so var hann malin upp til útnyrðingun um náttina, hevði klárað luftina og frysti í bein.

Alt var avisað, eg fór av stað, svartkálkið lá sum ein glasskón um hvørja steinpirru og hvørt keldufar botnfryst. Smáfossarnir norður gjøgnum skoremar

hingva storknaðir og glerpipur úr hvarjum lofti; tað bærst mær fyrri, sum roysningar skelktu út úr fjallinum og vistu hesar øgligu tekutenninar.

Ørindini vóru at fáa mær nakrar konglar at húsum. Tá eg hevði fingið mær upp í leypin, raggaði eg oman til Krossvatn. Ikki eru nógv fótasporini, krógvinn stendur tætt við. Tað er ein litil vøllryggur, tú skal ganga eftir, skal tú koma turkskoddur út til hýlin, annars er ógviliga bleytligt rundan um allastaðni, inn til tú kemur út á sandin, so er hart undir.

Eg fór eisini hendan vegin í dag, mest av gomlum vana, tí í dag var gangandi.

Tað lá eitt jaður av vatni oman á móruni sum altíð, men tað var tað við tí, at nú helt tað uppi. Ís vil eg ikki nevna tað, tí tú sá ongan ís, móran lá so sjónsk, tí slapp bert ikki at henni, fót-unin steðgaði mest sum í leysum lofti. Og soleiðis allan vegin úteftir. Ikki fyrr enn úti á sandinum kom isurin til sjóndar, fyrst sum fleiri hvítar gjarðir runt um hýlin og so uttanfyri tær aftur, yvir sjálvum brunnum, har lá ein hjúldur rennil av blávitum ísi.

Eg sleppi mær út á miðjan hýlin og leggi meg niður eina letu.

Er her ikki liv, hóast veturin? Jú og ikki eiti á liv! Eitt nú hesar gjarðirnar. Sær tú ikki útnyrðing, enn gamlan dassleittan skeggabba, koma albrynj-aðan í gleri og breiða sær um hýlin, sær tú ikki hvussu hann hevur kronklað sær av lagi, gamli er ikki læthentur. Og har uppi, sum vatnið kemur um handa hálsin, hygg, heil fylgini av hvítum luft-

bløðrum, ið koma rekandi omaneftir. Liva sær ikki, jú, betri enn so. Tær fæðast har uppi ovast í hasum klára blettinum og her niðast við, her doyggja tær. Stuttlið tað er ikki um at tala; men hvat er stutt og hvat er langt í slíkum færi? Hevði Tverfelli latið minnin upp, hvat hevði tað hildi um tin aldur?

Hygg, har hevur ein ær gingið varliga út igjøgnum mórana, slóðin stendur so nýggj undir ísinum, hevur ætlað sær út í hýlin at fáa sær upp í minnin, men tað hevur verið ov bleytt, einhvør skilaseyður hevur kanska eisini jarmað á hana, so er hon vend aftur. Og ærin kom ikki einsamall, hon bar hagen við sær, oman til Krossvatn: Tú rýkur fjallaluft, tú sær ærina, tú varmast hæddimar og viddimar har uppi á fjøllum, langt, langt burtur tekkir tú sjógv og havsbrúgv. Og tú sær vindarnar strúka um. Ættirnar eru gamlir risar, sum sita í havsbrúnni og blása vindarnar avstað. Og skýferðin, hon má leta sær eftirlíka og verða beitt frá einum risanum til annan. Tú sær sólina koma slóðandi við degnum á baki og náttini í holunum. — Skriðurnar koma replandi og seta hesi blóðnaknu beini í. Ættirnar, tær royna at skava útyvir, bera fyrst mold á, síðani fræ; men tá stráði stendur í besta blóma, so nú kemur ærin og bitur alt av, »eg má streva mær ein mjólskopa til lambið, sigur hon. — Hvat gera ættirnar so? Jú, nú kemur Norðanvindurin og tekur um bragðið á ærini. »Nú leggi eg ís á fjallið, hin rædni, her skal vera friður«. So má ærin rýma.

Alt hetta sær tú í slóðini har í móruni.

Her stendur fóta farið eftir einum heiðafugli, —